

очи-тъ ти че ще сториниъ милость. Охъ! Остави
мя да поплачиъ на крака-та ти.

ЕДИНЪ ГЛАСЪ отъ вѣнъ

Дженаро!

ДЖЕНАРО

Кой мя вика?

ГЛАСЪ-ТЬ

Брате мой, Дженаро!

ДЖЕНАРО.

Маффио мя вика!

ГЛАСЪ-ТЬ

Дженаро! Умирамъ! Огньсти за менъ!

ДЖЕНАРО като вдига ножъ-тъ

Рѣшено е. Не слушамъ вече нищо. Чуешъ ли
госпоже, трѣба да умрѣшь!

ДОНА ЛЮКРЕЦІЯ, като му спира ражката

Смили ся! Смили ся! Еще една дума да ти
кажиъ!

ДЖЕНАРО

Не слушамъ!

ДОНА ЛЮКРЕЦІЯ

Прости ми! Чуй мя!

ДЖЕНАРО.

Не.

ДОНА ЛЮКРЕЦІЯ

Въ име-то Божіе!

ДЖЕНАРО

Не!

(ударіиъ іъ съ ножътъ)

ДОНА ЛЮКРЕЦІЯ

Ахъ!... уби мя! — Дженаро! азъ съмъ тво-
ята майка! (Завесата ся спуща).

КОНЕЦЪ